

16.10.2024

Dnro: 773/D.a.4/2024

Eduskunnan Perustuslakivaliokunta

Viite: Eduskunnan perustuslakivaliokunnan asiantuntija- / lausuntopyyntö 4.9.2024 saamelaiskäräjälaki esityksen johdosta 17.10.2024 järjestettävään julkiseen kuulemistilaisuuteen

Asia: Saamelaiskäräjien lausunto hallituksen esityksestä (HE 100/2023) eduskunnalle laeiksi saamelaiskäräjistä annetun lain ja rikoslain 40 luvun 11 §:n muuttamisesta

Johdanto

Eduskunnan Perustuslakivaliokunta on pyytänyt Saamelaiskäräjien lausuntoa Suomen hallituksen esityksestä eduskunnalle saamelaiskäräjistä annetun lain sekä rikoslain 40 luvun 11 §:n muuttamiseksi. Lain uudistamisen tavoitteena on hallituksen esityksen mukaan ”suojella ja edistää saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutumista sekä parantaa saamelaisten kieltä ja kulttuuria koskevan itsehallinnon ja saamelaiskäräjien toimintaedellytyksiä.” Esityksen tarkoituksena on lisäksi toimeenpanna YK:n ihmisoikeuskomitean 1.2.2019 julkaisemat ratkaisut saamelaiskäräjien vaaliluetteloon hyväksymistä koskevissa valitusasioissa. Ratkaisut liittyvät erityisesti lain 3 §:ään, mutta komitea kehottaa Suomea myös laajemmin toteuttamaan tarvittavat toimet toteuttaakseen kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevasta yleissopimuksesta seuraavan velvollisuuden estää vastaavat oikeudenloukkaukset jatkossa.

Hallituksen esitys HE100/2023 pohjautuu Sanna Marinin hallituksen eduskunnalle edellisellä hallituskaudella eduskunnalle antamaan esitykseen HE274/2022, jota Saamelaiskäräjien täyskokous on käsitellyt kokouksessaan 29.11.2022 ja päättänyt selvällä enemmistöllä hyväksyä hallituksen esityksen pienellä Saamelaiskäräjien alueellista edustavuutta koskevan ”kiintiö” järjestelmän sisältöä koskevalla lisäyksellä täydennettynä, joka muutos on nyttemmin sisällytetty osaksi Petteri Orpon hallituksen antamaa esitystä HE100/2023. Pääministeri Orpon hallituksen edellä viitatusen ehdotuksen merkittävimpana erona edellisellä hallituskaudella eduskunnalle annettuun ehdotukseen ovat lisäksi muutokset saamelaiskäräjistä annetun lain 9a ja 9b §:ien sisältämiin neuvottelu- ja yhteistoimintavelvoitetta koskeviin säännöksiin. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan neuvottelu- ja yhteistoimintavelvoitetta koskevat heikennykset ovat valitettavia, eivätkä muutokset välttämättä edistä niitä tavoitteita, joilla muutoksia on perusteltu. Hallituksen esitykseen HE274/2022 verrattuna esityksen 9a §:stä on poistettu muun muassa vaikutusten arviointia ja saamelaiskulttuurin heikentämiskieltoa koskevat osat. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan hallituksen esityksen tavoitteet ovat tästä huolimatta kokonaisuutena tarkasteltuna kuitenkin pääasiassa oikean suuntaisia ja hallituksen esityksen sisältämä uudistus myös edistäisi saamelaisten oikeuksien toteutumista Suomen lainsäädännössä. Samalla esitys sisältää useita periaatteellisesti ja konkreettisesti merkittävää ja saamelaisten kannalta kannatettavaa edistysaskelta saamelaisten alkuperäiskansaoikeuksien toteutumisen suhteen. Saamelaiskäräjien esityksiä saamelaiskäräjistä annetun lain uudistamiseksi ei hallituksen esityksessä kaikilta osin ole täysin huomioitu mutta tästä huolimatta esitys on saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan kannatettava ja sen sisältämiä uudistuksia voidaan esityksen antamisen hetkellä vallinnut poliittinen tilanne huomioon ottaen pitää hyväksyttävänä.

Hallituksen esitys on muodostettu merkittävältä osin saamelaiskäräjistä annetun lain uudistamista valmistelleen ns. ”Timosen toimikunnan” mietinnön sisältämien ehdotusten ja mietintöä seuranneen hallituksen esityksen HE274/2022 mukaisena. Saamelaiskäräjät pitääkin Suomen valtion ja saamelaisten välisen luottamuksen vahvistamisen kannalta, sekä meneillään olevan totuus ja sovintoprosessin onnistumisen ja uskottavuuden kannalta erittäin tärkeänä, että pääministeri Petteri Orpon hallitus antoi lain muuttamista koskevan esityksensä eduskunnalle heti hallituskauden alussa. Saamelaiskäräjistä annettua lakia on tähän mennessä yritetty uudistaa jo kolmella edellisellä vaalikaudella, siinä onnistumatta, joten Saamelaiskäräjien näkemyksen ja odotusten mukaan uudistuksen hyväksyminen viimein, on erittäin tärkeää saamelaisten kielten ja kulttuurin säilymisen kannalta sekä toisaalta myös niitä koskevan itsehallinnon ylläpidon näkökulmasta. Kolmen viimeksi kuluneen hallituskauden aikana saamelaisiin kohdistuva vihapuhe on lisääntynyt ja epävarmuus saamelaisia erityisesti koskevan lainsäädännön kehittymisen suhteen on synnyttänyt aktivismia ja jopa radikalisoitumista. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan onkin äärimmäisen tärkeää, että saamelaiskäräjistä annetun lain uudistus saatettaisiin viimein päätökseen.

Saamelaiskäräjien yleiset huomiot esityksen keskeisestä sisällöstä

Saamelaiskäräjät tarkastelee hallituksen esityksen sisältöä lausunnossaan pääasiassa yleispiirteisesti sekä jäljempänä joidenkin keskeisten kysymysten osalta yksityiskohtaisemmin. Yleisarviona Saamelaiskäräjät toteaa, että hallituksen esityksen mukainen muutos saamelaiskäräjistä annettuun lakiin parantaisi toteutuessaan saamelaisten oikeusasemaa eräiltä osin merkittävästi. Tämän edellytyksenä on kuitenkin se, että ehdotus hyväksytään muuttumattomana myös eduskunnassa Saamelaiskäräjät toteaaakin, että hallituksen esityksen mukainen saamelaiskäräjistä annetun lain muutosesitys on uudistusta valmistelleen toimikunnan työn yhteydessä neuvoteltu kompromissi ja saamelaisten pitkään po. lakiin odottamien muutosten minimitaso. Tähän nähden on erittäin valitettavaa, että ns. Timosen toimikunnan ehdotukseen sisältyneestä tasosta on jouduttu edelleen ”tinkimään”. Saamelaiskäräjien edustajat olivat seuraamassa eduskunnan hallituksen esityksen he100/2023 lähete keskustelua 14.2.24 ja keskustelun yhteydessä erityisesti hallituspuolueiden edustajat esittivät useita näkemyksiä, joiden mukaan esityksen olennaisimpia osia tulisi edelleen muuttaa Saamelaiskäräjien näkemysten vastaisesti. Tällainen on poikkeuksellista ottaen huomioon sen, että Saamelaiskäräjät teki oikeusministeriön edustajien sekä oikeusministeri Meren kanssa käydyissä saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisissa neuvotteluissa erittäin merkittävän kompromissin esityksen sisältöön (yhteistoiminta- ja neuvotteluelvoite), jotta esitys saatiin tuotua yksimielisenä hallituksen esityksenä eduskuntaan. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan on selvää, että esitystä ei voi, eikä tule heikentää enää nykyisestä tasostaan.

Nyt käsiteltävän hallituksen esityksen hyväksyminen ei poista ilo 169 -sopimuksen ratifioinnin edellytyksiä. Sen sijaan uudistuksen myötä Suomen lainsäädäntöä saataisiin monilta osin tarkistettua parafoidun Pohjoismaisen saamelaissopimuksen edellyttämin tavoin ja luotaisiin edellytyksiä sopimuksen ratifioinnille tulevaisuudessa. Lisäksi Suomen lainsäädäntö Saamelaiskäräjien käsityksen mukaan saataisiin saamelaisten oikeuksien toteutumisen osalta paremmin vastaamaan *YK:n kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen* sekä *kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen* vaatimuksia, korjattaisiin viimeksi mainitun sopimuksen toteutumista valvovan CERD -komitean ja YK:n ihmisoikeuskomitean edellä viitatus mukaisesti toteama loukkaustila. Esityksellä vahvistettaisiin myös YK:n alkuperäiskansajulistuksen hengen mukaisesti saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutumista sekä oikeutta vahvemmin osallistua saamelaisia itseään koskevia asioita koskevaan päätöksentekoon erityisesti 3 §:n äänestysoikeuden kriteeristön selkiyttämisen myötä, sekä 9 §:n neuvottelu- ja yhteistoimintavelvoitteen kehittämisen ansiosta.

Tiivistettynä esitys sisältää merkittäviä muutoksia nykyisin voimassa olevaan lakiin nähden erityisesti seuraavien kokonaisuuksien osalta:

-2 § Saamelaiskäräjien riittävien resurssien varmistaminen

-3 §:n Saamelaiskäräjien vaaleissa äänioikeutetun määritelmän uudistaminen, sekä vaaliluettelon uudelleen muodostaminen uudistetun kriteeristön mukaisesti

- Vaaliluetteloön merkitsemistä koskevan asian muutoksenhaun uudistaminen siten, että ensimmäisenä varsinaisena muutoksenhakuasteena toimisi itsenäinen ja riippumaton muutoksenhakulautakunta.

-Saamelaiskäräjien toimivaltaa ja tehtäviä koskevan säännöksen vahvistaminen (5 §)

-7 §:n kertomusmenettelyn uudistaminen, jonka mukaan kertomus jatkossa toimitettaisiin valtioneuvoston sijasta suoraan eduskunnalle, ja kertomukseen voitaisiin sisällyttää myös ehdotuksia saamelaisille tärkeiden asioiden edistämiseksi.

-Saamelaiskäräjälain 9 §:n neuvotteluelvoitteen uudistaminen ”neuvottelu ja yhteistoiminta velvoitteeksi” ja velvoitteen täydentäminen menettelyä koskevilla ohjeilla (9b §) sekä viranomaisten huolehtimisvelvoitteella (9a §) yhteistoimintavelvoitteen toteuttamiseksi

-Saamelaiskäräjävaaleja koskevan sääntelyn tarkistaminen kokonaisuutena, äänestämisen helpottamiseksi muun muassa lisäämällä äänestyspaikkoja sekä ottamalla käyttöön liikkuva äänestyspaikka ”vaalibussi”

Saamelaiskäräjien pykäläkohtaiset huomiot esityksen merkittävimmistä uudistuksista

2 § Valtion taloudellinen vastuu

Valtion talousarviossa on varattava *riittävä* määräraha tässä laissa tarkoitettuihin tehtäviin.

Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan on kannatettavaa ja saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutumisen kannalta välttämätöntä, että Saamelaiskäräjien käytettävissä on riittävät resurssit saamelaiskäräjistä annetussa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi. Sanan ”riittävä” lisääminen 2§:ään korostaa lainkohdan tärkeää merkitystä erityisesti saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutumisen kannalta, ja tässä yhteydessä nimenomaan riittävän rahoituksen turvaaminen Saamelaiskäräjien toiminnalle on välttämätöntä.

Myös kansainväliset ihmisoikeussopimukset sekä niiden toimeenpanoa valvovat elimet ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että saamelaiskäräjät tarvitsee lisäresursseja toimintaansa varten. YK:n alkuperäiskansajulistuksen 39 artiklan mukaan alkuperäiskansoilla on oikeus saada valtioilta ja kansainvälisen yhteistyön kautta taloudellista ja teknistä apua, jotta ne voivat nauttia julistukseen sisällyvistä oikeuksistaan. Pohjoismaiden saamelaisten oloja selvittänyt YK:n

alkuperäiskansaraportoiija on suosituksessaan 75 kehottanut valtioita järjestämään saamelaiskäräjille riittävä rahoitus, jonka turvin käräjät voi tehokkaasti toteuttaa itsehallinnollisia tehtäviään. Erityisesti olisi järjestettävä aiempaa enemmän rahoitusta saamelaiskäräjien itsenäisesti yksilöimille, kehittämille ja toteuttamille hankkeille ja aloitteille. Valtioiden tulisi kehittää sopivat menettelytavat yhteydenpitoon saamelaiskäräjien kanssa tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

3 § Oikeus tulla merkityksi vaaliluetteloon (ja vaaliluettelon uudelleen muodostaminen)

Saamelaiskäräjät yhtyy saamelaiskäräjistä annetun lain uudistamista valmistelleen toimikunnan mietinnössään toteamaan faktaan, jonka mukaan,

Lain 3 §:n muuttaminen siten, että säännös turvaa saamelaisten ihmisoikeudet YK:n ihmisoikeuskomitean edellyttämällä tavalla seuraa tarpeesta toteuttaa Suomen kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteet tavalla, joka toteuttaa myös perustuslain 22 §:n, 17 §:n 3 momentin ja 121 §:n 4 momentin säännöksiä. Siten voimassa olevan säännöksen säilyttämistä ei ole voida pitää perusteltuna vaihtoehtona.

Saamelaisten oikeuksiin alkuperäiskansana kuuluu oikeus päättää omasta identiteetistään tai ryhmänsä jäsenyydestään tapojensa ja perinteidensä mukaisesti sekä oikeutta määrätä toimielintensä rakenteet ja valita niiden jäsenet omia menettelyjään noudattaen. Kysymyksessä on selkeästi saamen kansan sisäinen asia, johon valtioilla ei ole vakiintuneen kansainvälisen oikeuden mukaan valtiollisen suvereniteettinsa nojalla oikeutta puuttua. Tämä periaate on selkeästi ilmaistu muun muassa YK:n alkuperäiskansajulistuksessa, jonka toimeenpanoon myös Suomen valtio on antanut vahvan poliittisen sitoumuksensa hyväksyessään itse julistuksen sekä sitoutuessaan mainitun julistuksen täytäntöönpanoon vuoden 2014 alkuperäiskansojen maailmankonferenssin loppuasiakirjan hyväksyessään.

Saamelaiskäräjien täyskokous on hyväksynyt vahvalla enemmistöllä¹ esityksen mukaisen 3 §:n otsikon ja sisällön muutoksen, jonka mukaan nykyinen ns. saamelaismääritelmä jatkossa ymmärrettäisiin selkeästi oikeudeksi äänestää ja asettua ehdolle Saamelaiskäräjien vaaleissa. Itse määritelmää tarkennettaisiin siten, että kriteeristö olisi jatkossa nykyistä voimakkaammin kieliperustainen ja nykyisen määritelmän 2-kohdan mukaisesta ns. lappalaisperusteesta luovuttaisiin. Toisaalta hakijan esivanhempien kielitaito kriteerinä muutettaisiin ulottumaan yhtä sukupolvea kauemmas menneisyyteen, iso-isovanhempiin saakka, millä laajennuksella pyrittäisiin huomioimaan muun muassa suomalaistamispolitiikan seurauksena kielensä menettäneiden sukujen asemaa. Kyseinen uudistusesitys on saanut runsaasti kritiikkiä erityisesti ns. lappalaisperusteesta luopumisesta johtuen. Ns. lappalaisperuste on Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan ongelmallinen erityisesti siitä syystä, ettei nykyisen lainkohdan tarkoittama ”lappalaismerkintä” vanhoissa veroluetteloissa perustu kaikissa tapauksissa henkilön etnisiteettiin, vaan veroluetteloon merkityn henkilön elinkeinoon. Näin ollen po. kauan sitten eläneen henkilön elinkeinoa koskevaa merkintää ei voida pitää ratkaisevana perusteena yksittäisen nykyisin elävän henkilön esivanhemman saamelaisuutta arvioitaessa. Saamelaiskäräjien käsityksen mukaan edellä viitatus muutoksen saama kritiikki on suurelta osin aiheetonta tai liioiteltua muun muassa siitä syystä, että tapauksia, joissa vaaliluetteloon pyrkivä hakija on voitu merkitä vaaliluetteloon ainoastaan ns. lappalaiskriteerin perusteella on todellisuudessa paljon vähemmän, kuin esityksen saamat kriittiset

¹ Saamelaiskäräjien täyskokous hyväksyi 29.11.2022 hallituksen esityksen lisäyksiin äänin 15-3-1 (äänestys kiintiöjärjestelmää koskevasta muutosehdotuksesta hallituksen esitykseen ja 15-4-0 (äänestys hallituksen esityksen hyväksymisestä)

näkökannat yleisesti antavat ymmärtää. Useimmin tuomioistuimiin päätyneissä vaaliluettelon hyväksymistä koskevissa ratkaisuissa on ollut kyse muun muassa siitä, että henkilön saamelaisuutta on arvioitu ns. kokonaisarvioinnin pohjalta siten, että tuomioistuimen perusteluissa ei ole voitu todeta henkilön täyttävän yhtäkään nykyisen lain 3 §:n sisältämistä objektiivisista kriteereistä, vaan tuomioistuin on ratkaissut asian niin kutsutun kokonaisharkinnan pohjalta toisin kuin saamelaiskäräjien vaalilautakunta, joka on soveltanut nykyisen lain voimassa olevaa objektiivista kriteeristöä. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan esitetty kielikriteerin laajennus yhdellä sukupolvella, kompensoi myös osaltaan ns. lappalaisperusteesta luopumisen vaikutuksia. Kokonaisuutena arvioituna Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan 3 §:n esitettyä muutosta on pidettävä tasapainoisena ja hyväksyttävänä ehdotuksena, jolla saadaan täsmennettyä tähän asti epäselviä äänioikeuden kriteereitä. Toisaalta esityksen mukaisella pykälän otsikon uudistuksella voidaan poistaa epätietoisuutta sen seikan suhteen, että saamelaiskäräjien vaaliluettelon ottaminen tuottaisi vaaleihin liittyvien em. oikeuksien lisäksi joitain muita oikeuksia. Näin ei nykyisen lain voimassa ollessakaan ole ollut² mutta tästä huolimatta uskomuksia, joiden mukaan vaaliluettelon kuuluminen tuottaisi em. lisäksi myös muita mahdollisia etuja tai oikeuksia, liikkuu edelleen paljon, mikä voi osaltaan selittää sitä, miksi vaaliluettelon merkitsemistä koskevia Saamelaiskäräjien vaalilautakunnan päätöksiä on päätyntä usein muutoksenhaun kohteeksi.

Vaaliluettelon uudelleen muodostaminen ja Saamelaiskäräjien legitimitteettiongelma

Saamelaiskäräjien vaaliluettelon on vuodesta 2011 otettu Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksiin joukko hakijoita, joita Saamelaiskäräjien vaalilautakunta ei ole hyväksynyt. Tämän kehityksen seurauksena saamelaisyhteisössä on syntynyt arvostelua ja voimakasta kritiikkiä, jonka mukaan mainittu kehitys on vaarantanut Saamelaiskäräjien legitimitetin edustaa saamelaisia. Kehityksen seurauksena Saamelaiskäräjien legitimitetin kyseenalaistamisen lisäksi, on saamelaisyhteisöstä pantu vireille kaksi valitusta Korkeimman hallinto-oikeuden vaaliluettelon ottamista koskevien ratkaisuiden johdosta YK:n ihmisoikeuskomitealle. Komitea on 1.2.2019 antanut ratkaisunsa valituksiin. Ratkaisuissa on todettu, ettei Suomi ole tältä osin noudattanut YK:n kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia käsittelevää yleissopimusta (KP -sopimus), vaaliluettelossa olevien saamelaisten henkilöiden poliittisten oikeuksien osalta, ottaen huomioon erityisesti saamen kansan itsemääräämisoikeus. Tältä pohjalta saamelaiskäräjälain uudistamista valmistellut toimikunta on katsonut perustelluksi esittää ratkaisunaan em. ongelmaan vaaliluettelon muodostamista uudelleen. Saamelaiskäräjät yhtyy toimikunnan kantaan tältä osin ja toteaa, ettei YK:n ihmisoikeuskomitean toteamaa KP -sopimuksen loukkaustilaa ole kaikkien vaaliluettelon kuuluneiden saamelaisten yhdenvertainen asema säilyttäen mahdollista korjata muutoin kuin muodostamalla koko vaaliluettelo uudelleen, kuten hallituksen esityksessä on ehdotettu.

² Voimassa olevan saamelaiskäräjälain 23b §:n mukaan saamelaiskäräjien vaaliluettelon sisältämiä tietoja on voitu käyttää tai niitä luovuttaa ainoastaan saamelaiskäräjävaalien toimittamiseen sekä käräjien hallituksen erikseen näin päättäessä tilastointiin ja tieteelliseen tutkimukseen.

23 b § ([30.12.2002/1279](#))

Vaaliluettelon tietojen tarkoitussidonnaisuus

Vaaliluetteloa ja siihen sisältyviä tietoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin saamelaiskäräjien vaalien toimittamiseen.

Saamelaiskäräjien hallituksella on kuitenkin oikeus käyttää ja luovuttaa vaaliluettelon tietoja tilastointitehtäviä ja tieteellisiä tutkimustarkoituksia varten noudattaen, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 28 §:ssä säädetään.

Kaiken kaikkiaan Saamelaiskäräjien toiveena on, että käräjien vaaliluetteloon liittyvää kysymystä koskevat oikeusriidat saadaan päättymään ja tilanne tältä osin selkiytymään, jotta Saamelaiskäräjät voisi jatkossa käyttää resurssinsa tehokkaammin varsinaisten tehtäviensä, saamen kieltä ja kulttuuria koskevan itsehallinnon hoitamiseen ja kielellisten ja kulttuuristen oikeuksien edistämiseen. Käräjien näkemyksen mukaan hallituksen esittämä ratkaisu on perusteltu ja välttämätön myös tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

2. luku Saamelaiskäräjien tehtävät

5 § Saamelaiskäräjien yleinen toimivalta

Saamelaiskäräjien tehtäviä ja toimivaltaa koskevat kirjaukset on sijoitettu lain 2. lukuun. Tehtäviä ja toimivaltaa koskevat kirjaukset ovat voimassa olevassa laissa sisällöltään varsin tulkinnanvaraisia ja suppeita. Hallituksen esitykseen sisällytetyt lisäykset Saamelaiskäräjien tehtävien ja toimivallan täsmentämisen osalta ovat erittäin kannatettavia. Saamelaiskäräjät on esittänyt lain uudistamisen yhteydessä lakiin lisättäväksi erityisesti kirjausta, jossa selkeästi tunnustettaisiin kansainvälisen alkuperäiskansaoikeuden mukaan saamelaisille alkuperäiskansana kuuluvan itsemääräämisoikeuden olemassaolo ja sen toteutumisen edistäminen. Tämä periaate käy selkeästi ilmi esityksen 5 §:n sisällöstä. Kirjaus on periaatteellisesti erittäin tärkeä ja kyseisen seikan selkeä tunnistaminen on välttämätöntä nimenomaan 2-luvun säädöksissä koska kyseisen perustavanlaatuisen oikeuden varaan rakentuu moni muu esitykseen sisältyvä kokonaisuus, kuten neuvottelu ja yhteistoimintavelvoitteen ja saamelaisten osallistumisoikeuden toteuttamiseen liittyvä oikeusperusta yleisesti, joihin saamelaiskäräjien toimivallan ja tehtävien yhteydessä myös viitataan. Kirjaus on Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan selkeä parannus nykyiseen ja ilmentää kirjauksen sisältämän ”edistämistehtävän” kautta samalla myös asianmukaisesti saamelaisten kieltä ja kulttuuria koskevan itsehallinnon dynaamista luonnetta ja sen kehittymistä nimenomaan Saamelaiskäräjien työn ja sitä kautta itsemääräämisoikeuden toteutumisen myötä. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan myös Saamelaiskäräjien tehtäviin liittyvä muutos nykyisestä muodosta, Saamelaiskäräjien tehtävänä on,

hoitaa saamelaisten omaa kieltä ja kulttuuria sekä asemaansa alkuperäiskansana koskevat asiat,

verrattuna esityksen mukaiseen muotoon,

päättää saamelaisten omaa kieltä ja kulttuuria sekä asemaansa alkuperäiskansana koskevista asioista,

ilmentää hyvin saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteuttamista keskeisenä osana Saamelaiskäräjien työtä ja on kirjauksena Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan kannatettava ja asianmukainen. Uutena asiana Saamelaiskäräjien tehtäviin liittyen on myös nostettu esiin Saamelaiskäräjien saamen kielten asemaan ja opetukseen liittyvä tärkeä tehtävä ja periaatteellisesti tärkeällä tavalla tunnustettu Saamelaiskäräjien rooli tässä yhteydessä toteamalla,

Saamen kielen ja kulttuurin ylläpitämisen ja kehittämisen turvaamiseksi saamelaiskäräjät toimii saamelaisopetuksen ja -koulutuksen asiantuntijana ja edistää niiden kehittämistä kokonaisuutena.

Lisäksi Saamelaiskäräjien toimivaltaan liittyvien asioiden yhteyteen on nostettu kirjaus, joka korostaa Saamelaiskäräjien vastuuta toimia kaikkien perus- ja ihmisoikeuksia kunnioittaen.

Tehtäviinsä kuuluvissa asioissa saamelaiskäräjien on osaltaan turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Saamelaiskäräjien on kohdeltava kaikkia ihmisiä ilman syrjintää tai mielivaltaa.

Saamelaiskäräjien käsityksen mukaan on itsestään selvää, että Saamelaiskäräjät toimii tämän kirjauksen edellyttämällä tavalla ilman kyseisen kaltaista lain kirjaustakin, mutta kirjaus on tärkeä tasapainottava osa saamelaiskäräjien toimivaltaa koskevaa kirjausta siitä syystä, että ko. kirjauksen myötä Saamelaiskäräjien työn luonne perus- ja ihmisoikeuksia kunnioittavana, toteuttavana ja edistävänä organisaationa näyttäytyy myös ulospäin entistä selkeämmin, ja samalla vastaa osaltaan saamelaiskäräjien toimintaa kohtaan osoitettuun kritiikkiin ja epäilyihin. Muun muassa näiden seikkojen vuoksi kyseinen lisäys on tärkeä ja kannatettava sekä tasapainottava osa esitystä.

7 § Kertomus

Voimassa olevan lain 7 § mukaan Saamelaiskäräjät laatii vuosittain valtioneuvostolle kertomuksen siitä, mitä merkittävää on tapahtunut saamelaisia koskevien asioiden kehityksessä osaksi hallituksen kertomusta eduskunnalle.

Saamelaiskäräjien ehdotuksena saamelaiskäräjälakia valmistelleelle toimikunnalle oli, että käräjät jatkossa jättäisi kertomuksensa suoraan eduskunnalle ja että käräjät voisi jatkossa tehdä saamelaisten itsemääräämisoikeuden tehokkaan toteuttamisen tarkoituksessa lakialoitteita suoraan eduskunnalle. Toimikunnan työn yhteydessä todettiin, että tämän kaltainen muutos edellyttäisi Suomen perustuslain muuttamista, mistä syystä toimikunnassa päädyttiin ehdottamaan hallituksen esitykseen sisältyvää kompromissia, jonka mukaan,

Saamelaiskäräjät laatii vuosittain eduskunnalle kertomuksen siitä, mitä merkittävää on tapahtunut saamelaisia koskevien asioiden kehityksessä. Kertomus voi sisältää ehdotuksia saamelaisten oikeuksien turvaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä.

Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan ehdotettu muoto parantaa Saamelaiskäräjien mahdollisuuksia tuottaa välitöntä tietoa ja tehdä ehdotuksia saamelaisten kannalta keskeisten asioiden edistämiseksi eduskuntatyössä, ja on siten kannatettava, mutta ei tasoltaan riittävä saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteuttamisen kannalta. Saamelaiskäräjien aloiteoikeuden toteuttaminen suoraan eduskunnalle on edelleen aiheellinen ja tarpeellinen uudistus, jonka Saamelaiskäräjät toivoo toteutuvan tulevaisuudessa.

9-9b § Yhteistoiminta- ja neuvotteluelvoite sekä saamelaisten oikeuksien huomioiminen viranomaisten toiminnassa

Saamelaiskäräjälain sääntelyä viranomaisten velvollisuudesta ja saamelaiskäräjien tehtävästä neuvotella saamelaisten alkuperäiskansaoikeuksiin vaikuttavista toimenpiteistä ehdotetaan muutettavaksi viranomaisten ja saamelaiskäräjien yhteistyötä aiempaa enemmän painottavaksi. Uusi kokonaisuus muodostuisi yhteistoiminta- ja neuvotteluelvoitteesta, säännöksestä saamelaisten oikeuksien huomioimista viranomaisten toiminnasta sekä yhteistoimintaa ja neuvotteluja koskevasta menettelysäännöksestä.

Nykyiseen voimassa olevaan saamelaiskäräjälakiin sisältyvä 9 §:n mukainen neuvotteluelvoite, on lain voimassa olon aikana kertyneen kokemuksen kautta osoittautunut sisällöltään riittämättömäksi turvaamaan saamelaisten riittävä osallistuminen ja siten saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutuminen heitä itseään koskevassa päätöksenteossa neuvotteluelvoitteen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Erityisesti niiden asioiden yhteydessä, joissa Saamelaiskäräjien ja 9 §:n mukaisesti neuvotelleen viranomaistahon kannat ovat olleet merkittävästi toisistaan poikkeavia, ei myöskään neuvotteluelvoitteen nykyinen sisältö ole pystynyt turvaamaan saamelaisten kannalta tyydyttävää osallistumisoikeuden ja itsemääräämisoikeuden toteutumisen tasoa. Esityksessä neuvotteluelvoitetta on laajennettu nykyisestä neuvotteluelvoitteesta neuvottelu- ja yhteistoimintavelvoitteeksi. Yhteistoimintaa koskevaan menettelyyn on lisäksi sisällytetty 9b §:ään eräitä menettelytapaa koskevia ohjeita, jotka on katsottu tärkeiksi ja molempien osapuolten kannalta hyödyllisiksi, sekä 9 a §:ään³ neuvotteluosapuolena toimivan viranomaistahon huolehtimisvastuun piiriin kuuluvia asioita, jotka korostavat prosessin yhteistoiminnallisia piirteitä. Osana uudistuksen yhteistoimintaan tähtäävää yhteistyön tavoitetta on 9 §:n sisältöön kirjattu myös tavoite pyrkiä neuvotteluiden kautta yhteisymmärrykseen tai Saamelaiskäräjien suostumuksen saamiseen neuvotteluiden kohteena olevaan asiaan. Uudistus ilmentää tältä osin kansainvälisen alkuperäisoikeuden kehitystä ja lähentää Suomen oikeusjärjestystä muun muassa kohti YK:n alkuperäiskansajulistuksen tavoitteiden sisältämää FPIC (free, prior and informed consent) -periaatteen toteutumista neuvottelu- ja yhteistoimintamenettelyn kohteena olevien asioiden yhteydessä. Tältä osin Saamelaiskäräjät pitää esitystä 9 §:n neuvottelumenettelyn uudistamisen suhteen onnistuneena ja erittäin tervetulleena. Tavoitteestaan huolimatta mainittu esityksen kirjaus ei kuitenkaan miltään osin luo Saamelaiskäräjille veto -oikeuteen rinnastuvaa oikeutta estää menettelyn kohteena olevien asioiden etenemistä viranomaisissa, eikä toisaalta kavenna myöskään esimerkiksi kuntien oikeutta päättää kunnallisen itsehallinnon piiriin kuuluvista asioista.

Edellä lausutusta huolimatta 9-9b §:n muodostama kokonaisuutta on kritisoitu muun muassa siitä, että esitys muodostaisi käytännössä Saamelaiskäräjille veto -oikeutta lähellä olevan oikeuden estää 9 §:n soveltamisalaan kuuluvien asioiden etenemisen. Tämä ei pidä paikkaansa, mikä on selkeästi todettu myös esityksen 9 § kokonaisuutta koskevassa perustelu osassa.⁴ ja väitteet osoittavatkin

³ 9a § Saamelaisten oikeuksien huomioiminen viranomaisten ja muiden julkisia hallintotehtäviä hoitavien toiminnassa

Viranomaisten ja muiden julkisia hallintotehtäviä hoitavien tulee 9 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä suunnitellessaan ja toteuttaessaan käytettävissä olevin keinoin:

- 1) edistää saamen kielten ylläpitämistä ja kehittämistä sekä saamelaisten oikeutta ja edellytyksiä ylläpitää ja kehittää kulttuuriaan mukaan lukien perinteisiä elinkeinojaan; ja
- 2) vähentää toimenpiteistään aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia saamen kielille sekä saamelaisten oikeudelle ja edellytyksille ylläpitää ja kehittää omaa kulttuuriaan mukaan lukien perinteisiä elinkeinojaan.

⁴ Vaatimus neuvotella pyrkimyksenä saavuttaa yksimielisyys tai saada saamelaiskäräjien suostumus ei kuitenkaan merkitse sitä, että saamelaiskäräjillä olisi oikeus omilla päätöksillään tai esimerkiksi jättäytymällä passiiviseksi estää viranomaista päättämästä sen toimivaltaan kuuluvaa asiaa. Pyrkimys saavuttaa yksimielisyys tai saada saamelaiskäräjien suostumus ei merkitse myöskään sitä, että yksimielisyys tai suostumus olisi aina saavutettavissa. Viranomaisella voi olla hyväksyttävät perusteet toiminnalleen siinäkin tapauksessa, että saamelaiskäräjät toimenpidettä nimenomaisesti vastustaisi. Viranomaisen voi olla velvollinen neuvottelemaan sen toimivaltaan kuuluvasta asiasta muidenkin tahojen kanssa tai sen on – kuten esimerkiksi ympäristölainsäädännön alaan kuuluvissa erinäisissä suunnitteluprosesseissa – sovitettava yhteen useiden asianosaistahojen erilaisia intressejä. Viranomaisen voi tiettyssä asiassa myös joutua punnitsemaan eri perus- ja ihmisoikeuksia toisiaan vastaan ja pyrkiä sovittamaan yhteen eri ihmisten tai ryhmien perus- ja ihmisoikeudet. Neuvottelujen kohteena olevasta asiasta päättää neuvottelujen jälkeen

lähinnä sen, että saamelaisten osallistumisoikeuden sisällöstä ei ole kaikilla viranomaisilla riittävästi tietoa.

Yksi merkittävimmistä yhteistoiminta- ja neuvottelumenettelyn uudistukseen sisältyvistä yksityiskohdista on 9 a §:ään sisältyvä viranomaisten huolehtimisvastuun säätäminen osaksi 9 §:n kokonaisuutta. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan on valitettavaa, että pääministeri Orpon hallitus poisti esityksestä 9a §:n toisen ja kolmannen momentin, joista erityisesti kolmannen momentin vaikutusten arviointia koskeva osa oli olennainen ja merkittävä osa koko 9a §:n sisällöstä. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan erityisesti kolmannen momentin poisto vaikuttaa koko yhteistoiminta- ja neuvotteluelvoitteen toteuttamiseen kielteisellä tavalla, koska esimerkiksi 9a §:n jäljellä jäänyttä osaa on haasteellista soveltaa ilman, että toimenpiteistä aiheutuvia vaikutuksia on ensin arvioitu. Hallituksen esitykseen jäljelle jääneen osan perusteella on epäselvää, kenen vastuulla viranomaisen suunnitteleman toimenpiteen vaikutusten arviointi on. Mikäli vaikutuksia ei arvioida, vaarana on, että myöskään pykälän 1 momentin 1 ja 2 -kohtien velvoitteet eivät toteudu. Timosen toimikunnan mietinnön mukainen ratkaisu nimenomaan edellytti sitä, että huolehtimisvastuun piiriin oli kirjattu pykälän 3-momenttiin käsillä olevaa neuvoteltavaa hanketta koskevan vaikutusten arvioinnin suorittaminen, johon käsillä olevan hankkeen suunnittelun ja koko yhteistoiminta- ja neuvotteluelvoitteen toteuttamisen oli tarkoitus pohjautua. Toisaalta ns. Timosen toimikunnan mietinnön pohjalta valmisteltuun hallituksen esitykseen otettiin osaltaan myös saadun viranomaispalautteen perusteella konkreettiset menettelysäädökset osaksi 9-9b §:ien kokonaisuutta nimenomaan siitä syystä, että viranomaisten vastuulle jäävien toimenpiteiden suorittamiseksi olisi olemassa selkeät säännöt. Tähän nähden hallituksen esityksestä HE100/2023 poistettu 9a §:n 3. momentin poistaminen vaikuttaa voimakkaasti tätä tavoitetilaa vastaan.⁵

Yleisesti ottaen saamelaiskulttuuriin kohdistuvien vaikutusten arviointiin velvoittavat säädökset ovat nykyisin hajanaisia ja toisistaan poikkeava eri lakien välillä. Vaikutusten arvioinnin oikeusperustan osoittaminen keskitetysti yhteen lakiin olisi parantanut viranomaisten ja muiden asianosaisten tietoisuutta velvoitteen olemassaolosta, sisällöstä ja saamelaisten oikeuksista ylipäänsä ja olisi tullut mitä luultavimmin tehostamaan tähän liittyvää viranomaistyötä pitkällä tähtäimellä merkittävästi. Tältä pohjalta myös hankkeet, joihin 9 §:n menettelyä on sovellettava, on mahdollista toteuttaa paremmin suunniteltuina ja asianmukaisen saamelaisten osallistamisen kautta siten, että hankkeen negatiivisia vaikutuksia saamelaisten kielelle ja kulttuurille voidaan vähentää ja ehkäistä niin, että jatkossa pienempi osa hankkeista päätyisi tuomioistuinten arvioitavaksi.

Toisaalta uudistusesityksen kautta tavoitellun laadukkaamman suunnittelun ja tehokkaamman osallistamisen kautta hankkeesta saamelaisyhteisölle koituvia hyötyjä voitaisiin myös tuoda

asianomainen viranomaisen lailla säädetyin toimivaltansa nojalla, mistä päätöksestä useimmiten on mahdollista valittaa tuomioistuimeen. Neuvotteluelvoitteen mahdollinen loukkaaminen saattaa itsessään tällöin olla valitusperuste. Saamelaiskäräjillä ei siis ole neuvotteluissa yleistä veto-oikeutta, vaikka yksimielisyys tai suostumus onkin neuvottelujen tavoitteena. Neuvottelut päättyvät joko yksimielisyyden saavuttamiseen, suostumukseen tai siihen, ettei yksimielisyyttä ole keskustelujen jatkamallakaan mahdollista saavuttaa tai suostumusta saada. Neuvotteluita jatketaan niin kauan kuin osapuolet arvioivat, että on mahdollista saavuttaa yksimielisyys asiasta. Viranomaisten velvoitteesta huomioida saamelaisten oikeudet säädetään tarkemmin ehdotetussa 9 a §:ssä. Viranomaisten tulee huomioida saamelaisten oikeudet myös

siinä tapauksessa, että tietyistä asioista ei jostakin syystä käydä 9 §:n mukaisia neuvotteluja.

⁵ Hallituksen esityksestä poistettu 9a§:n vaikutusten arviointia koskeva momentti:

Toimenpiteiden mahdollisten haittavaikutusten tunnistamiseksi viranomaisten ja muiden julkisia hallintotehtäviä hoitavien on arvioitava toimenpiteen vaikutuksia saamelaisten oikeudelle ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan mukaan lukien perinteisiä elinkeinojaan. Arvioinnissa on otettava huomioon eri viranomaisten toiminnan ja eri aikoina tehtyjen toimenpiteiden yhteisvaikutukset.

paremmin esille ja sitä kautta mahdollisesti edistää kulloinkin käsillä olevan hankkeen toteutumisen mahdollisuuksia. Laadukkaana suunnittelun ja tehokkaan, oikea aikaisen osallistamisen kautta erilaisista hankkeista voi olla mahdollista löytää tai luoda saamen kielille ja kulttuurille myös positiivisia vaikutuksia, joiden esille tuominen edellyttää nykyistä 9 §:n neuvotteluelvoitetta tehokkaampaa ja perusteellisempaa saamelaisten osallistamista yhteistyössä Saamelaiskäräjien kanssa. Näin ollen käsillä olevan 9 §:n kokonaisuuden merkittävä uudistus yhtenä tärkeänä tavoitteena on edellä mainittujen lisäksi sen ajattelutavan juurruttaminen viranomaisiin ja muihin sidosryhmiin, että saamelaisia erityisesti koskettavien hankkeiden suunnitteluun ja toteutukseen, voitaisiin hankkeen laadukkaalla vaikutusten arvioinnilla ja suunnittelulla sekä saamelaisten oikea aikaisella ja asianmukaisella osallistamisella saavuttaa nykyistä parempia lopputuloksia ja todennäköisesti vähentää neuvottelumenettelyn kohteina olevista yhteiskunnallisista hankkeista seuraavia oikeusriitoja. Tämän seikan ymmärtäminen onkin erittäin tärkeää kaikille saamelaiskäräjälain 9 §:n kokonaisuutta soveltaville viranomaisille ja muille sidosryhmille, jotka hankkeita suunnittelevat ja toteuttavat mutta myös lainsäätäjälle, joiden päätöksestä uudistuksen tulevaisuus riippuu.

Uusi 5. luku muutoksenhaku vaaliluetteloa koskevissa asioissa

Eräs esityksen sisältyvistä merkittävistä uudistuksista on Saamelaiskäräjien vaaliluetteloon hakeutumisen yhteydessä noudatettavan muutoksenhaun kehittäminen ja pyrkimykset vähentää pitkällä tähtäimellä muutoksenhaun tarvetta. Muutoksenhaun tarvetta vähentävänä toimenpiteenä lakiin on esitetty vaalilautakunnan toiminnan kehittämistä kasvattamalla vaalilautakunnan resursseja ja jäsenmäärää kuudesta kahdeksaan jäsentä, joiden valinnassa Saamelaiskäräjien on huomioitava yhdenvertaisesti eri saamen kieliryhmät ja alueet. Lisäksi lautakunnan päätöksistä mahdollistettavan varsinaisen muutoksenhaun järjestelmää on esityksessä kehitetty siten, että ensimmäisenä varsinaisena muutoksenhaun asteena on nykyisen Saamelaiskäräjien hallituksen sijasta riippumaton ja itsenäinen muutoksenhakulautakunta. Tällä muutoksella tulee Saamelaiskäräjien arvion mukaan olemaan positiivisia vaikutuksia muutoksenhaun tehokkuuteen, läpinäkyvyyteen ja siten myös uskottavuuteen yksilön oikeusturvaa parantavana uudistuksena. Saamelaiskäräjien käsityksen mukaan uudistus tältä osin voi vähentää vaalilautakunnan päätöksenteon sekä siihen liittyvän muutoksenhaku järjestelmän julkista arvostelua ja jopa tähän liittyvää vihapuhetta. Uudistus on Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan siten kannatettava ja tarpeellinen. Muutoksenhakulautakunta on toiminnassaan itsenäinen ja riippumaton. Saamelaisten itsemääräämisoikeus toteutuu lautakunnan osalta siten, että lautakunnan nimittäminen tapahtuu Saamelaiskäräjien ehdotuksesta, mitä menettelyä Saamelaiskäräjät on pitänyt minimitasona nimenomaan saamelaisten itsemääräämisoikeuden toteutumisen kannalta.

Ehdotukset vaalilautakunnan kokoonpanon laajentamisesta sekä uuden itsenäisen, riippumattoman ja saamelaiskäräjien ehdotuksesta nimetyn muutoksenhakulautakunnan perustamisesta osaltaan vahvistaisivat saamelaisten itsemääräämisoikeutta, jokaisen yksilön oikeusturva samalla suojaten. Uusi muutoksenhakulautakunta toimisi ensimmäisenä muutoksenhakuasteena vaaliluetteloa koskevissa asioissa. Lautakunnan päätöksistä haettaisiin muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos siihen myönnetään valituslupa.

Saamelaiskäräjien näkemys vaaliluettelon muodostamista koskevan muutoksenhaun osalta on ollut se, että vaaliluetteloon ottamista koskevien ratkaisuiden osalta ylin muutoksenhaku asteen toteuttaminen tulisi järjestää siten, että muutoksenhaku toteutettaisiin esimerkiksi saamelaisten itsensä keskuuteen muodostettavan erityistuomioistuimen toimesta, jotta saamelaisten

itseääräämisoikeus voisi toteutua myös tässä yhteydessä. Tämän kaltaiselle ratkaisulle ei Timosen toimikunnan työn yhteydessä katsottu olleen edellytyksiä ja on myös todennäköistä, ettei kyseisenkaltaista muutosta olisi ollut mahdollista toteuttaa Suomen voimassa olevaa perustuslakia muuttamatta, tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä. Tästä syystä Timosen toimikunnan esittämä malli, joka on sisällytetty myös hallituksen esitykseen muutoksenhakujärjestelmäksi vaaliluettelo asioissa, on muodostettu kompromissiksi, joka oli sekä toimikunnan Saamelaiskäräjien, että edustettuina olleiden puolueiden edustajien ja myöhemmin, 29.11.2022 päätöksen perusteella myös Saamelaiskäräjien hyväksyttävissä. Osana em. ratkaisua Korkein hallinto-oikeus edelleen säilyy korkeimpana muutoksenhaku elimenä myös Saamelaiskäräjien vaaliluettelon ottamista koskevien asioiden yhteydessä, mutta muutoksenhaku Korkeimpaan hallinto-oikeuteen muuttuisi luvan varaiseksi, kuten muidenkin KHO:n valitusasioiden yhteydessä nykyisin on pääsääntö. Korkein hallinto-oikeus voisi jatkossa vaaliluettelon ottamista koskevien valitusten yhteydessä myöntää valitusluvan, mikäli valittaja esittäisi perustellun väitteen siitä että muutoksenhakulautakunnan päätös perustuu syrjintään tai mielivaltaan.

Saamelaiskäräjävaalien toimittamiseen liittyvät kehittämistoimet

Eräänä saamelaiskäräjistä annetun lain tärkeänä ja akuuttina tavoitteena on jo pitkään ollut tarve uudistaa Saamelaiskäräjien vaaleihin liittyviä menettelyitä siten, että vaaleissa äänestäminen helpottuisi ja toisaalta vaaliluettelon kokoamiseen ja muuhun vaalien toimittamiseen liittyvään työhön jäisi Saamelaiskäräjien yhteydessä itsenäisesti toimivalle vaalilautakunnalle riittävästi aikaa ja että lautakunnan kokoonpanoa voitaisiin vahvistaa ja turvata lautakunnalle riittävät resurssit.

Näihin tavoitteisiin hallituksen esityksessä uudeksi saamelaiskäräjälaiksi on myös saatu aikaan tärkeitä ja osin merkittäviä parannuksia. Äänestämisen helpottamiseksi vaaleihin liittyviä käytäntöjä on pyritty sujuvoittamaan teknisluonteisin muutoksin, kuten äänestysaikaa pidentämällä. Muita tärkeitä äänestämistä helpottavia parannuksia ovat muun muassa kiertävän äänestyspaikan ”bussin” käyttöön otto, vaalipäivän äänestyksen toteuttaminen suoraan lain nojalla, sekä äänestämisen mahdollistaminen vaalipäivän äänestämisen yhteydessä missä tahansa vaalilautakunnan äänestyspisteessä.

Vaalien toimittamisesta vastaavan vaalilautakunnan työhön hallituksen esitys tuo merkittävää parannusta erityisesti lautakunnan toiminnan muuttuessa jatkuvaksi, koko vaalikauden ajan. Uudistuksella on pyritty vastaamaan vaaliluettelon hakeutumisen ajoittumisen lyhyelle ajalla aiheuttamaan hakemusten käsittelyruuhkaan ja siten parantamaan ennen kaikkea vaaliluettelon hakeutujien oikeusturvaa. Edelleen mainittuja tavoitteita tukevat myös vaalilautakunnan jäsenmäärän kasvattaminen puheenjohtajan lisäksi neljästä kuuteen jäseneseen. Vaalien toimittamiseen liittyen uudistukseen sisältyy myös joukko teknisluontoisempia muutoksia vaaleja koskevan 4 -luvun säädöksiin.

Saamelaiskäräjien arvion mukaan hallituksen esityksen mukaisilla uudistuksilla tulee olemaan merkittäviä positiivisia vaikutuksia Saamelaiskäräjien vaalien toimittamiselle ja mahdollisesti myös äänestysaktiivisuudelle, jonka myötä hallituksen esityksellä edistetään myös demokratian toteutumista saamelaisten kieltä ja kulttuuria koskevan itsehallinnon rakenteissa.

Hallituksen esityksen muut erityisen tärkeät uudistukset

Muita hallituksen esitykseen sisältyviä uudistuksia, jotka Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan ovat sekä erityisen tärkeitä että kannatettavia, ovat muun muassa muutokset ja lisäykset seuraaviin pykäliin:

-Saamelaiskäräjien puheenjohtajan lisäksi myös varapuheenjohtajat toimisivat jatkossa päätoimisesti (11 §)

-Saamelaiskäräjien hallituksessa toimisi jatkossa puheenjohtajiston lisäksi nykyisen neljän jäsenen sijasta viisi jäsentä ja hallitukselle nimettäisiin myös nykyisestä poiketen kaksi varajäsentä (13 §).

-Saamelaiskäräjien työ- ja virkaehtosopimuksellisen henkilöstön sääntelystä asetuksesta luovuttaisiin ja henkilöstöstä säädettäisiin jatkossa tarvittavilta osin Saamelaiskäräjien työjärjestyksessä (16 §).

- Saamelaiskäräjien työjärjestyksessä voidaan jatkossa määrätä, että Saamelaiskäräjien kokoukseen voisi jatkossa osallistua käyttäen videoneuvottelua tai muuta soveltuvaa teknistä tiedonvälitystapaa (17a §).

- Vähintään kahdella sadalla viidelläkymmenellä viimeksi toimitetuissa saamelaiskäräjävaaleissa äänioikeutetulla saamelaisella olisi jatkossa oikeus tehdä saamelaiskäräjille aloite käräjien tehtäviin kuuluvassa asiassa (17b §).

-Saamelaiskäräjien vaalilautakuntaan nimettäisiin puheenjohtajan lisäksi nykyisen neljän jäsenen sijasta kuusi jäsentä, joista kullakin on henkilökohtainen varajäsen, kuten nykyisinkin (20 §).

Yhteenveto

Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan pääministeri Orpon hallituksen esitys saamelaiskäräjistä annetun lain uudistamiseksi sisältää edellä todetuin tavoin useita sekä periaatteellisesti, että myös käytännön tasolla merkittäviä ja saamelaisten kannalta positiivisia muutoksia ja lisäyksiä voimassa olevaan lakiin verrattuna. Lakia on myös yritetty uudistaa jo yli vuosikymmenen ajan, mistä syystä saamelaisyhteiskunnan toiveet ja odotukset uudistuksen läpiviemiseksi ovat korkealla. Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan lain uudistaminen on välttämätöntä saamen kieltä ja kulttuuria koskevan itsehallinnon turvaamiseksi ja yhteiskuntarauhan vakiinnuttamiseksi ja luottamuksen rakentamiseksi saamelaisten ja Suomen valtion välille. Lain säätäminen itsessään on tärkeä ja kannatettava asia, mutta lisäksi Saamelaiskäräjät muistuttaa, että lain toimeenpano edellyttää myös 2 §:n tarkoittamalla tavalla riittäviä resursseja saamelaiskäräjien toiminnan mukauttamiseksi uudistettavan lain edellyttämällä tavalla. Toisaalta riittävien resurssien varaaminen ja riittävän koulutuksen sekä asiantuntemuksen varmistaminen myös viranomaisille, joiden toimivaltaan ja tehtäviin tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoito kuuluu viranomaisten ja muiden julkisia hallintotehtäviä hoitavien osalta, on välttämätöntä, jotta lain perusteluissa tarkemmin kuvatut tavoitteet voidaan viime kädessä saavuttaa. Tavoitteiden saavuttaminen edellyttää myös Saamelaiskäräjien ja lain toimeenpanoon liittyvien viranomaisten välisen yhteistyön kehittämistä. Tämä taas edellyttää Suomen Eduskunnan ja Saamelaiskäräjien välistä hyvää yhteistyötä ja tahtoa, tarvittavien lainsäädännöllisten muutosten valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi myös ympäröivään

lainsäädäntöön, johon Saamelaiskäräjistä annetun lain hallituksen esityksessä tarkoitettut uudistukset tulevat vaikuttamaan jatkossa.

Pirita Näkkäljärvi
puheenjohtaja

Kalle Varis
lakimiessihteeri

(Lausunnosta päätti puheenjohtaja kuultuaan hallitusta 16.10.2024)